

زه خيره يهك بُو مام ورچ

نووسین: قلادیمیر سوتاییف

له رووسيييه بُو ئەمانى: ئەليونا موپكل

له ئەمانىيە بُوكوردى: سەلام عەبدۇللا

له روژیکی خوشدا، مام ورج چوو بُ ناو باخچه‌ی که رویشکه‌که و پرسیاری لی کرد: که رویشکه
ژیره، چونی؟

که رویشک: سوپاس، من زور باشم مام ورج، وا خه‌ریکم، گیزه‌ره‌کانم دهرده‌هینم.

مام ورج: گیزه‌ره‌کانت باش دهرهاتوون؟

که رویشک: زور باش دهرهاتوون، مام ورج، بهداخه‌وه، ته‌نها ئه‌وه نه‌بى، نه‌ختى، له قولاییدان.

مام ورج: ئه‌لیی چى، منیش بُ زه‌خیره‌ی زستان، پیویستیم به چەند گیزه‌ریک ده‌بى.

که رویشک: فەرمۇو، ھەمووی له خزمەتدايىه، بە ئاره‌زووی خوت بکە، ھەرچەندىstan دەوی، بېهـن.

ئه مجار مام ورج، بە گورجى، کەوتە دەرھىنانى گیزدەر. ئەوهنە چاپوکانه کارى دەكىد، گیزه‌ره‌کان،

بە راست و چەپىدا، فەركەيان دەھات.

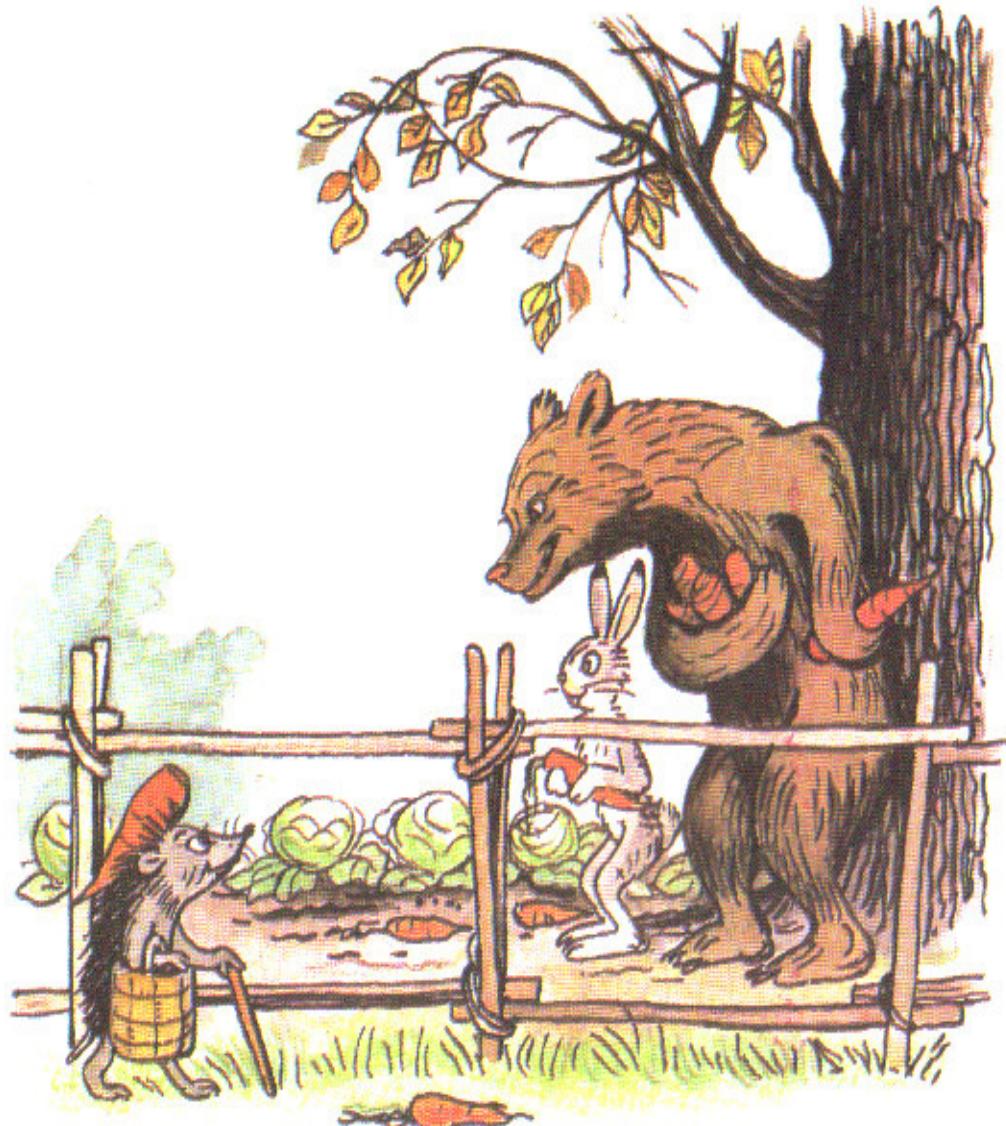
لەم چركەيەدا، ژىشكىكى بچوک بۇ لايان هات و گىزەرىيکىش بەر سەرى كەوت و بە

دەكەكانىيەوە، توند بۇو. ژىشكەكە وتى: (سەيرى ئەم پۇرووبىيە بىكەن، ئەرى ئەوە ج
قەوماوه؟

مام ورج بە نارەنارىيەوە وتى: ئىمە گىزەرەكان دەردەھىنин، ئەى سەر درىكىن، تۆ لىرە،
چى دەكەي؟

ژىشك: من دەمەوى بۇ خەس و قارچك كۆكىدىنەوە، بىرۇم بۇ ناو دارستان!

ورچه‌که به خوشیه‌وه وته: ئووووو، قارچک زور به لهزته و، منیش بو زستان،
 پیویستیم به زهخیره ههیه، دهبا پیکه‌وه بو گه‌پان بهدوای خهس و قارچک، برؤین.
 که رویشکه‌که به شه‌رمییه‌که‌وه، پرسیاری له مام ورچ کرد: ئهی گیزه‌ره‌کانت؟
 مام ورچ به توره‌ییه‌که‌وه ددستی راوه‌شاند و وته: گیزه‌ری چیزی‌یی، ده‌توانی خوت
 بیانخوی!
 قارچکم پی به تام و چیزتره! و

هیّدی هیّدی به دوای زیشکه که که و به ره دارستانه که رویشن. زیشکه که چا پوکانه بو قارچک دهگه را و به درکه کانی، توندی ده کردن، به لام ورچه که، زیاتر قارچکه کانی ده شیلا له وی کویان بکاته وه. لهم کاته دا، سهوره یه ک له سه ر داریکه وه، بانگی کرد: مام ورج! نه وه بوچی به به رده وام خوت ده چه مینیته وه؟
مام ورج له ولامدا وتن: دهگه ریم بو قارچک، چونکه دمه وی نه ختیک زه خیره بو زستان، کوبکه مه وه. سهوره که پیی وتن: قارچکی چیزی بی، تو ده بی بو جاریکیش بی، تامی گویزه کانی من بکهی!
مام ورج تامی گویزه که کرد و هر زور پیی به لاهزه ت بwoo و وتن: نؤی هااااا نهم گویزانه هه ر به جاریک، به لاهزه تن! هه روا ده تو انم به ساناییه وه، به چنگ هاوشتنيکه وه، کویان بکه مه وه. برپانه، نه وها!
ورچه که باوهشی کرد به داره گویزیکی تازه پیگه یشتو و له رهگ و ریشه وه، ده ریهینا و پاشان خستیه سه رشانی و ریگای گرته به ر. کاتی زیشکه بچکوله که، نه وی بینی، به سه رسور مانیکه وه، چنگه کانی، به یه کدا.

زوری پی نه چوو، مام ورج له گەل گوربەيەكدا كە به دوو قولابەوه، بۇ راوهەماسى دەچوو، به
 يەكگەيىشت و پرسىيارى لى كرد: ئەوه قەپۆز توکنин، بۇ كوي دەچىت؟
 گوربە: مام ورج! من بۇ راوهەماسى دەچم. دەمەوى بۇ بەچكەكانم، چەند ماسىيەك راوبىكم.
 ورج: ماسى؟ ودى... وھھھھھھى، من ماسىيەم خوشەدەوى! ولېكاۋى دەمى ھاتەخوارەوه وتى: ھەر بە
 راست، بۇ زەخىرىە زستان، پىيوىستىم بە دابىنكردنى چەند ماسىيەك ھەيە.

گوربەكەش پىيى وت: هىچ لەوه ئاسانتر نىيە و، بە رېكەوتىش، دوو قولابم پىيىه.
 ويستيان بکەونەرپى، له پېيىكدا گوربەكە پرسىيارى كرد: مام ورج، ئەي چى بە
 گويىزەكانت دەكەي؟

مام ورج، داره گویزه‌که‌ی فریدا و وتن: گویزی چیزی... بُ مژه‌ی مندان ان باشه. دهی وهره، با خیرا بُ راوه‌ماسی بروین. من پیویستیم به ماسیه‌کی زور هه‌یه بُ زهخه‌یرهی زستان.

هه‌ردووکیان به جووته به‌ریکه‌وتن و له کوتاییدا گه‌یشتنه رووباره‌که. هیشتا قولا به‌که‌یان به‌حال بُ ناو ناوه‌که، هه‌لدا، له پریکدا، ریوییه‌ک له‌لایان په‌یدابوو و له ته‌نیش خوت به شتی وردہ‌واله‌وه، خه‌ریک کردووه؟ مام ورج به بیزاریه‌که‌وه: مه‌به‌ستت چییه، له کاری وردہ‌واله؟ من بُ زهخیره‌ی زستان، پیویستیم به ماسی هه‌یه.

ریویکه له وه‌لامدا پیی وتن: هه‌ی هوووووو، تو ناتوانین به گویره‌ی پیویست، ماسی راویکه‌ی! هه‌روا، به شیوه‌یه‌کی گشتی، تو ده‌ته‌وهی، هه‌موو زستانه‌که، ته‌نها ماسی بخویت؟ ئه‌وه هیچ خوشیه‌کی تیدا نییه.
من ده‌توانم به کردوه، بُچونیکی باشترتان پیشکه‌ش بکه‌م که بیگومان، له باره‌یه‌وه، سوپاسم ده‌که‌ن.
مام ورج: داخو ئه‌وه چ پیشنياریک بی؟

مام دیوی: وده له گه مدا بُ ناو ئاوايی تا راوه مریشك و مرواري بکهين.
 مام ورج به خوشحالیيه و وتی: مریشك و مراوي؟ و دهستبه جى قولابه کهی دهستی فریدا
 و وتی: ئەم پیشنياره هەر زۆر نایاب و بی وینه يه!
 گوربەکه به هاوارىكە به ورچەکە و ت: مام ورج! ئەوه هەر ئیستا ماسیيەك بە دەم
 قولابەکە تە!

مام ورج: گرنگ نیيە! لیگەرى با هەر پەله فركى بکا؛ ئاخىر ماسى چىيە، له بەرامبەر
 مریشك! بە ناپەنارپەوه، بەدواي ریویيەكە كەوت.

تاریکایي داھاتبوو، کاتیك مام ورج و ریویيەكە بُ ناو كولانەي پەلەورەكانى
 ئاواييەكە، دزهيان كرد. ریویيەكە، پارچە تەختەيەك له پەرئىنى كولانەكە لیکرده و
 و بە گوئى ورچەكە چپاندى: لىرە راوهستە و بە وريايىيە و پاسەوانى بکە و منيش بە
 گویرە دلى تو، مریشك و مراوي، بُ ئىرە پەلكىش دەكەم. مام ورج: زۇر باشە، بەلام بە
 خېرایى، ئەوهى بەر چنگت دەكەوى، بېھىنە.
 وەك دەزانىيت، من پیویستىم بە زەخیرەي زستان ھەيە.

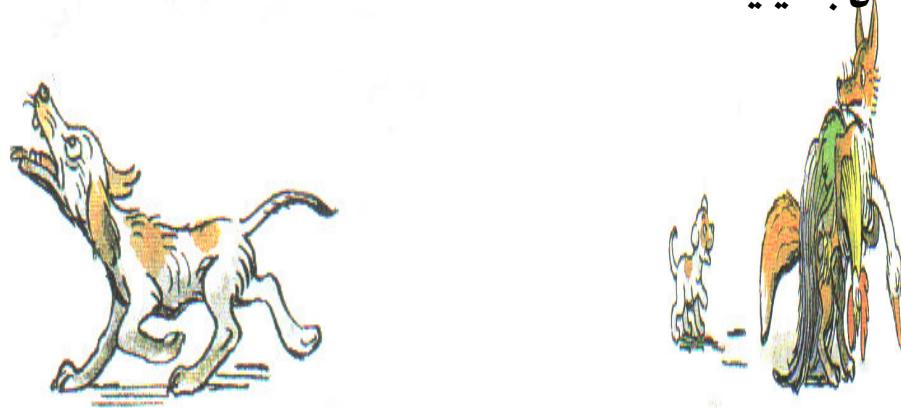

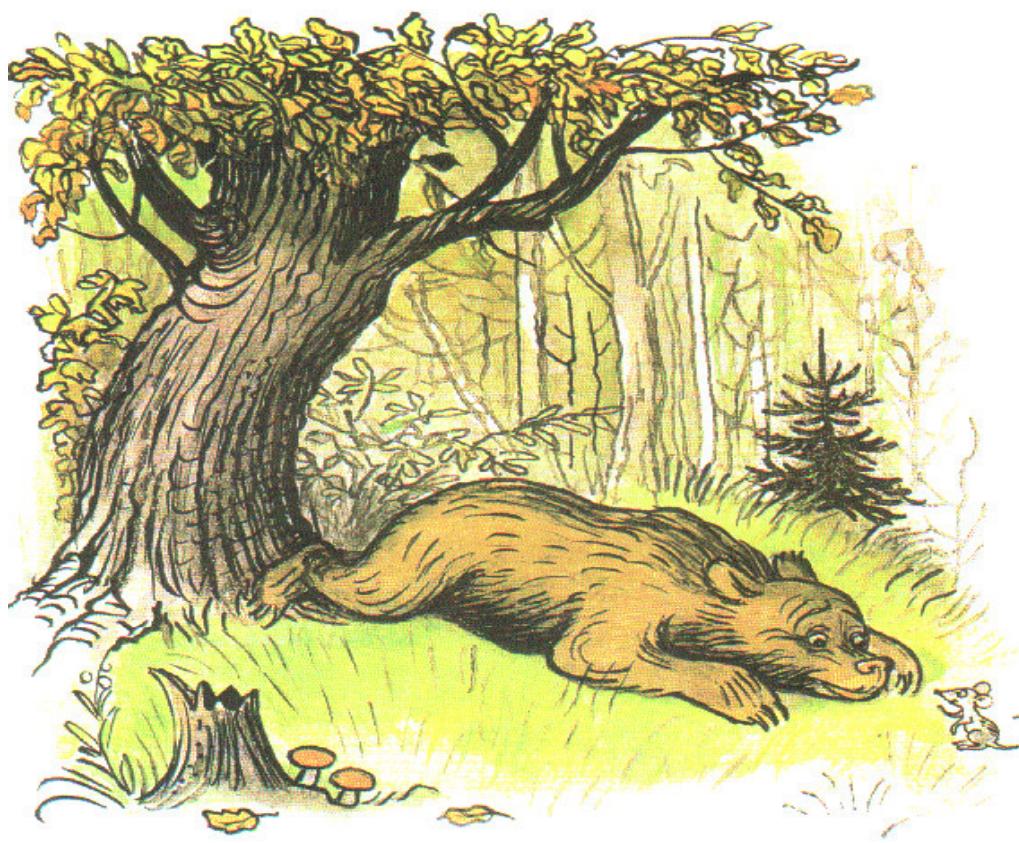
مام ورج له بهردم په رژينه که هاتوچووی دهکرد و چاوي به هه مooo لایهک دهگیرا و گوئی
راخست و به ورياييه وه، مايه وه. به لام نهيتوانی دريژه به و حائله، بدا و له هه مooo
سوچيکي ئاواييه که وه، هه رچى سهگ هه بwoo، بهربوونه گيانى و ئهوهنه زور بوون،
نه دهکرا بژميردرىن! ههر هه مooo يان به حه پاندن و لوراندنه وه، په لاماري مام ورچيان
دا و هيچى نه مابوو هه لاهه لاي بکەن!

ئىتر، مام ورج هەممو شتىكى لە بىرچووهە: مريشك و مراوى، تەنانەت پىوييە كەيشى لە بىرچووهە؛ ئەو پىوييە كە بۇ ئەم شوينەي ھىنناوه، ھىچى بۇ نەمايەوە، تەنها ئەوە نەبىت، ملى بشكىنىت.

بۇ رۇزى دوايى، مام ورج لە ئىر دارىكدا درېشبووه و لە قولايى دلىهوه، حەسەرت و
ھەناسەرى دەكىشا.

لەم شوينە، مشكىك بە بازداňەوه، تىپەپى، بەلام كە مام ورجى بىنى، لەلائى راوهستا و
پرسىيارى لى كرد: مام ورج! خىرە؟ ئەوه لە چىت كەمە؟

مام ورج: ئاخ لەو سەگانە... دويىنى هىج نەمابوو كەولۇم بىكەن. مشك: سەگەكان؟ بەراستى
ئەوه هىج جوان نىيە بۇ لەوانەوه. مام ورج: من تەنها دەمۇيىت زەخىرە بۇ زستان، دابىن
بىكەم. مشك: هەر زەخىرە يەك!

مام ورج: گىزدەم ھەلقاند، بەدواى قارچك گەرام، كۆيىزم كۆكردهوه، راوهماسىم كرد و
دەمۇيىت پىكەوه لە گەل رېيى، مريشك بفرىئىم...

مشكە كە قىسەكانى پى برى و پىيى وت: دەتەويىت مريشك بفرىئى؟ پىكەوه لە گەل
رېيى؟ ئەى ھاوار لە مائىم

مام ورج: ھەموو ھەولىكمدا، كەچى ئىستا وا بە دوو چىنگى بەتاڭەوه لەم ناوه،
كەوتۇوم. مشك: جا مام ورج، دەتەوى ئىستا چى بىكەى؟

مام ورج: جا دیسان چیتر بکه‌م؟ زستان له پیش دهرگایه و ده‌بی منیش له‌ناو
کونه‌که‌مدا تا به‌هار پال بدهمهوه و هه‌ر چنگی خوم بمژم. مشکه‌ش به مام ورجی وت!
که‌واته تو دهزا‌نی....

مشکه‌که ده‌یویست شتیکی تریشی پی‌بلیت، به‌لام هیچی پی‌نه‌گوت؛ مائیاوایی لیکرد و
له به‌ردهم خویه‌وه، شتیکی وت و ریگاکه‌ی گرته‌به‌ر.
جا ده‌بی‌لهم باره‌یه‌وه، چیتریش به مام ورج بگوتروی؟

تیبینی: لهم و درگیرانه به دهستکاریه‌وه، نه نجامدراوه